

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

XXII. Quod raptores careant ecclesiastica sepultura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

spectantium de iure seu consuetudine, per se vel per alios, publice vel occulte, directe vel indirecte, aut quouis quæsito colore impediunt, seu impediri faciunt, quo minus nos prælati nostræ provinciæ, ecclesiæ, decani & capitula, & aliæ ecclesiastica personæ, & fructuum prædictorum arrendatores, possint & valeant de ipsis libere vti & gaudere. Contrarium vero facientes, si magistri, duces, marchiones & comites fuerint, & infra quindecim dies, postquam eandem prohibitionem fecerint, aut fieri iusserint, non reuocauerint, & libere fructus, decimas atque primitias, & alios ecclesiasticos redditus huiusmodi ab eorum dominiis & districtibus extrahi non permiserint, excommunicationis sententiam ipso facto incurrant: eademque sententia ceteri inferiores prædicti in præmissis culpabiles etiam innodentur, si infra sex dies ab eadem publicatione, vt præmittitur, numerandos, reuocationem & liberam permissionem præfatis non fecerint realiter & cum effectu, terræque ipsorum dominorum & magnatum, & loca vbi huiusmodi prohibitiones fieri contigerit, tamdiu ecclesiastico subiaceant interdicto, donec a præmissis desistentes, & arbitrio prælati satisfaciunt, beneficium absolutionis & interdicti relaxationem obtinere mereantur.

XXII.

Raptores, quos diuinus timor a malo non reuocat, temporali saltem pœna merito sunt puniendi. Ideoque sacro approbante Concilio statuimus, vt tales scelerati quamdiu ab hac luce migrauerint,
eccle-

ANNO
CHRISTI
1475.

ecclesiastica careant sepultura. Si vero fuerint sepulti, exhumentur, etiamsi huiusmodi raptores ante obitum pœnitentiæ sacramentum receperint, & de rapinis satisfecerint: nec pro eis diuina dicantur, aut oblationes admittantur. Adiicentes nihilo minus, quod famosi aut publici raptores ultra pœnas prædictas ipso iure sint intestabiles, nec ex testamento capere possint: filiique eorum sint inhabiles ad beneficia ecclesiastica obtinenda. Clerici vero hanc nostram constitutionem infringentes, quinque florenorum pœnam incurrant pro expensis Concilii, alias & superioris arbitrio puniendi.

XXIII.

Quia vna & eadem est sancta mater ecclesia, statuimus sacro approbante Concilio, vt si super fractione, violatione aut derogatione libertatis seu immunitatis ecclesiæ, & bonorum immobilium ecclesiarum occupatione, prælatus seu officiales vel vicarii aliquem excommunicauerint, & voluerint quod huiusmodi excommunicatio in aliis diœcesibus obseruetur; tunc episcopi qui per eum fuerint requisiti, receptis literis suis, illas pro plena probatione quantum ad hoc habentes, nulla partis allegatione vel exceptione admissa, teneantur excommunicationem prædictam in suis diœcesibus obseruare, & obseruari facere & publicari. Si tamen decreuerit ad interdictum procedere, qualecumque tale sit interdictum, & voluerit quod alii prælati illud obseruent, vtpote quia delinquens declinat ad eorum diœceses, vel habet in eisdem